

Svet
Evropske unije

Bruselj, 24. november 2023
(OR. en)

15924/23

LIMITE

EPPO 46
COPEN 413
FIN 1229
GAF 40
CSC 541

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Evropsko javno tožilstvo – študija o delovanju EJT – odnosi z nacionalnimi organi

V Prilogi vam pošiljamo navedeni dopis predsedstva.

Uvod

Po sprejetju Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (v nadaljnjem besedilu: EJT) je EJT 1. junija 2021 začelo izvajati operativne dejavnosti.

Člen 119(1) Uredbe določa, da Komisija naroči oceno izvajanja in učinka te uredbe ter učinkovitosti in uspešnosti EJT in njegovih delovnih praks. Člen 119(2) dodaja, da Komisija predloži zakonodajne predloge, če meni, da so potrebna dodatna ali podrobnejša pravila o ustanovitvi EJT, njegovih nalogah ali postopku, ki se uporablja za njegovo delovanje, vključno s čezmejnimi preiskavami. To poročilo o oceni izvajanja in učinka Uredbe je treba predložiti najpozneje do 1. junija 2026, tj. pet let po začetku operativnih dejavnosti EJT.

Udeleženci in udeleženke so na neformalni seji odbora CATS 8. septembra 2023 v Madridu izmenjali mnenja o sodelovanju med nacionalnimi pravosodnimi sistemi in Evropskim javnim tožilstvom.

Na seji odbora CATS 17. novembra 2023 je bila Komisija pozvana, naj predstavi glavne ugotovitve študije o uredbi o EJT, ki jo je naročila leta 2022. Študija je bila po tej seji razdeljena vsem prisotnim. Komisija je poudarila, da ugotovitve študije ne odražajo nujno njenega mnenja in ne bodo nadomestile poročila o oceni, pripravljenega na podlagi člena 119 Uredbe, čeprav bodo vanj vključene.

Začetna osrednja točka študije, tj. združljivost nacionalne zakonodaje držav članic, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje, z uredbo o EJT, je bila razširjena na nekatera vprašanja v zvezi z uspešnostjo in učinkovitostjo dejavnosti EJT, ki izhajajo iz besedila same uredbe, ne glede na to, kako jo države članice izvajajo. Kar zadeva metodologijo, sta bila uporabljena dva različna pristopa. Izvajalec je za namene ocene nacionalne zakonodaje zbral podatke iz 22 vključenih držav članic ob podpori skupine nacionalnih pravnih strokovnjakov, ki je opravila tudi razgovore z evropskim tožilcem ali evropskim delegiranim tožilcem iz vsake vključene države članice. Nacionalni pravni strokovnjaki so pripravili korelacijske tabele in nacionalna zbirna poročila, v katerih je predstavljen pregled nacionalnega pravnega okvira in njegove skladnosti z Uredbo. Da bi ocenil težave glede učinkovitosti v zvezi s samo Uredbo, je izvajalec opravil teoretično raziskavo in razgovore z osebjem EJT v osrednjem uradu in na decentralizirani ravni. Študija pri analizi nacionalnega prava na eni strani in vprašanj, povezanih s samo uredbo, na drugi strani v ospredje postavlja nekatere določbe uredbe o EJT. V zvezi s skladnostjo nacionalnega prava z uredbo o EJT je bilo ugotovljeno, da so glavna področja, ki vzbujajo zaskrbljenost, vloga preiskovalnih sodnikov in drugih nacionalnih organov v okviru preiskav EJT, neodvisnost EJT, poročanje, evidentiranje in preverjanje informacij ter reševanje sporov glede pristojnosti. Kar zadeva vprašanja, povezana z besedilom same uredbe, so glavna področja, ki vzbujajo skrb, stvarna pristojnost EJT, pravica EJT do prevzema zadeve, čezmejne preiskave in širša analiza neodvisnosti EJT.

Glede na študijo naj bi nacionalna zakonodaja v več vključenih državah članicah ne bila v celoti skladna z Uredbo, zato je EJT lahko onemogočeno ustrezno izvajanje njegovih nalog. Na podlagi takih ugotovitev je Komisija navedla, da bo z državami članicami sodelovala na dvostranski ravni, da bi podrobneje razpravljali o morebitnih težavah v zvezi z neskladnostjo in načinih za njihovo odpravo.

Študija je vredna podrobnejše obravnave v pripravljalnih telesih Sveta.

Do takrat in ob upoštevanju študije predsedstvo meni, da je koristno oceniti prve dve leti in pol operativnih dejavnosti EJT ter razmisliti o dosedanjih izkušnjah, zlasti v zvezi z odnosi med EJT in nacionalnimi organi. Ti odnosi so bistveni za dobro delovanje EJT. Zajemajo vprašanja, kot so ustrezni viri, razpoložljivost specializiranih preiskovalcev, komunikacijski kanali in poročanje, delitev pristojnosti itd. Večina vidikov je obravnavanih v uredbi o EJT, vendar imamo zdaj izkušnje s tem, kako se ta uredba izvaja in kakšni izzivi so se pojavili.

Vprašanje za ministrice in ministre

Glede na navedeno naj ministri in ministrice predstavijo svoja stališča o odnosih med nacionalnimi organi in EJT, pri čemer naj navedejo morebitne težave ali pomanjkljivosti, ki so se pojavile od začetka delovanja EJT, ter kaj bi bilo mogoče izboljšati.